

Scenár

Rekvizity: Papiere, perá, Motorka, 2 kľačadlá, vozík, strojček (na baterky), plachta, zošit, Iphone vankúš, Camembert, Bageta, 4 meče, 3 presvitajúce bufky (Miletička), peniaze, čln, námornícke tričko, listy, tabuľa, kniha, fixy, košík, puška, rebrík, oblečenie Slavo, Holý pupok (ak sa nájde), Baretka pre režiséra, monštrancia (wrapy?), zvonček, Biblia (nový zákon), šachy

Postavy:

Stále postavy:

Rozprávač - Katka

František de Sal.- Mišo Redhammer

Ábe Deáž - Sebo

František de Buazi (otec)- Kubo Valentko

Františka de Buazi (mama)- Aňuška

Golua- Sebo

	Muži	Ženy
1.1	Banas -	Beňová - Františka (mama)
1.2	Guba - Ábe Deáž	Galková -
1.3	Kotásek -	Lachova -
1.4	Redhammer - František	Ondrušová -
1.5	Rosival -	
1.6	Valentko -	
1.7	Záhora st. (4.kmeň) -	
1.8	Záhora ml. -	
1.9	Zužo -	
2.1	Bagin -	Frimmelová -
2.2	Cidorík -	Jančíková -
2.3	Čery -	Radičová -
2.4	Galko -	Šamajová -
2.5	Tancer -	Ravingerová -
2.6	Gottweis	

3.1	Schwab -	Kovaničová -
3.2	Vakrčka -	Kullačová -
3.3	Letanovský -	Púchalová -
3.4		Martáková -
Spolu	17	13

1. Deň - Utorok

Herci: Rozprávač, Mama (Paťa), otec, 2 Dievčatká (Ema, Hanka), 2 urodzení páni (Janči a Dano), úradník (Marek), Františkini rodičia (Alicka, Samo). (11)

Rekvizity: Pero a papiere pre úradníka, Motorka, 2 kľakátka

1.Výstup How I met your mother

Rekvizity: Nič

Na scéne sú: Malá Františka (7r.), Pán František de Sal, 3 dievčatká, 2 urodzení páni. (Dievčatko 3 bude také hyperaktívne ADHD decko.)

Rozprávač: „Dámy a páni, vypnite si prosím mobilné telefóny a pohodlne sa usadte, predstavenie sa o chvíľu začne!“ (???)

„František de Sal sa narodil v 16 storočí ako prvorodený pokračovateľ rodu de Sal. Jeho rodičia sa volali František a Františka a obaja pochádzali zo šľachetných rodov. V stredoveku bolo normálne, že sa ľudia brali mladí, a v prípade šľachty bolo normálne, že medzi snúbencami bol veľký vekový rozdiel. Preto nemusí byť prekvapivé, že keď sa prvýkrát stretli, na svadbe Františkovho brata, František bol urodzený pán a Františka len malé dievčatko.“

Urodzení páni + František sa zhovárajú vzadu. Dievčatká + Františka sa hrajú vpredu. (môžu mať bábiku.)

Dievčatko 1: „Podme sa hrať niečo iné. Toto ma už nebaví!“ (Sadne si obďaleč a trhá trávu.)

Dievčatko 2: „A čo iné by si chcela robiť? Ani wifi tu nemajú.“

Dievčatko 3: „Ja viem. Podme sa hrať na svadbu.“ (Skáče dokola a smeje sa.)

Františka: „Na svadbu? Ale veď chlapci sa hrajú futbal.“

Dievčatko 3: „To nevadí, chlapcov nepotrebujeme.“ (Prestane skákať a začne rozdeľovať úlohy.) „Františka bude nevesta, ja budem ženích, Drahomíra bude družička a...“

Františka: „No to nie. Ja nechcem za ženícha dievča.“ (Prekríži si ruky cez prsia.)

Pán Sal spozornie, ospravedlní sa z debaty a sleduje malú Františku.

Dievčatko 3: „Ale veď to je len hra.“ (Zase skáče dookola.)

Dievčatko 2: „Ja idem za maminkou nech ma učeše.“ (Odchádza)

Dievčatko 3: „Ja idem s tebou!!!“ (Odchádza, stále skáče.)

Pán Sal pristúpi k Františke.

Pán Sal: „A mňa by si za ženícha nechcela?“

Františka: „Vy sa chcete s nami hrať? Moje kamarátky už odišli.“

Pán Sal: (Usmeje sa) „Ale kdeže, myslím naozaj.“

Františka: „To by asi nešlo, ste moc vysoký. A ja sa ešte nechcem svadbovať.“

Pán Sal: „No ja sa už nezmenším, ale vy o pár rokov vyrastiete a budete vysoká ako každá iná dáma. Tak ja si na vás počkám.“

Františka: (Pokrčí plecami)

Dievčatko 3 pribehne kričiac: „Františkááá“

Dievčatko 3: (Ťahá Františku za ruku), „Pod', idú krájať tortu!“

Františka sa ukloní, a obe dievčatká odbehnú. Odchádzajú aj urodzený páni, stále sa spolu rozprávajú.

Pán Sal: „Ženiť či neženiť? Kto mi odpovie? Čo šľachtí ducha viac: Či slúžiť vo vojne, či život dať rodine? Na to ja odpoveď dávno poznám, ale rým je rým! To dievča môže mať 7 rokov, ale srdce má čisté sťa prameň ľp'a. O pár rokov z nej bude ctihodná dáma, ktorá by nehanila nejakého šľachtica. (odmlka) Asi som sa zamiloval!“

Pán Sal odchádza.

Rozprávač hovorí hneď po ukončení 1. výstupu. Kým sa pripraví 2. scéna.

2.Výstup

Dohoda o manželstve

Na scéne je stôl a stoličky pre min. 4. ľudí. Františkini rodičia (ďalej mama, otec) sedia pri stole. Františka čaká vzadu. František a úradník stoja naboku.

Rozprávač: „Pán František de Sal starší si zaumienil, že si mladú Františku vezme, samozrejme až bude väčšia. No dohodu o manželstve chcel uzavrieť čo najskôr. A tak sa František a Františka onedlho stretávajú, tentokrát u Františky doma.“

Prichádza František spolu s úradníkom.

Františkini rodičia vstávajú, otec ide otvoriť.

František: „Buď pochválený Pán Ježiš Kristus.“

Otec: „Naveky Amen. Vitajte. Poďte ďalej.“

Mama: „Nech sa páči usadte sa. Františka, poď sem, hostia prišli!“

Františka príde zatiaľ stojí obďaleč.

Otec: „Páni, čo ponúknem? Pálenku? Víno? Máme domácu slivku.“

Úradník: „Ďakujem, sme koňmo.“

Otec: (Ide dozadu pre poháre.) „Ale páni, nechcete aby som sa urazil. Predsa sa patrí pohostiť návštevu, obzvlášť pri takejto významnej udalosti.“

František: „Pani Buazi dovoľte, priniesol som menší dar mladej slečne.“

Mama: „Poď sem Františka, Pán Sal ti priniesol darček.“

František: „Čaká ťa vonku. Je ešte mladý, ale ako budeš rásť, bude rásť s tebou.“

Františka vyjde von.

Františka: „PONÍK!!!“ (Nasadne na Beniho motorku, a jazdí pomedzi deti. Robí koňské zvuky)

Otec: (rozdáva poháre) „Tak páni nech sa páči.“

Všetci sa usadia.

Úradník: „Ako už viete pán Sal sa rozhodol usadiť sa a vybral si vašu Františku za nevestu.“

František: „Rozhodol som sa zanechať svoju vojenskú službu. Zostane mi titul a povinnosti plukovníka.“

Úradník: „Panstvo vynáša 15000 ročne, môže zabezpečiť rodinu.“

Mama: „Boli by sme radi ak by sa Františkin manžel tiež volal Buazi.“

Otec: „Čo nás prináša k Františkinmu venu. V prípade, že pán Sal prijme meno Buazi, prinesie Františka ako veno statok de Buazi.“

Mama: „Františka! Poď sem!“

Františka príde dnu, bez poníka.

Úradník: „Vzala by si si tohto pána za muža? Samozrejme až keď vyrastieš.“

Františka: „Ale áno, prečo nie.“

Rozprávač: „Keďže Františka rada robila ľuďom radosť, a videla, že toto spraví radosť aj jej rodičom aj tomu milému pánovi, nevidela v tom problém, obzvlášť ak môže ešte zostať u rodičov kým vyrastie. Vtedy ešte Františke nenapadlo, že bude musieť upratovať celý hrad.“

3.Výstup

Vymodlenie Františka ml.

Rozprávač: „Ubehlo 6 rokov a ako 14 ročná sa Františka vydala za Františka, ktorý prijal meno Buazi. Pri príležitosti svadby novej vojvodkyne vo Francúzskom meste Annecy [Anesi] bolo v kostole sv. Františka z Assisi vystavené turínske plátno. Teraz už manželia, František a Františka, sa prišli plátnu pokloniť a vysloviť svoje prosby.“

Mama: Pane, prosím si od teba aby môj syn bol milosrdný...

Otec: Pane, chcem, aby môj syn bol silný...

Mama: ...aby bol slušný a pokorný...

Otec:... aby bol statočný, nie nie aby bol prefikáný....

Mama:.... bol dobrý študent....

Otec:....bol dobrý šermiar.... kňaz? Ani náhodou.

Mama:.... nech sa mu darí slúžiť Pánovi. Amen

Otec:.....nech prinesie veľkú slávu svojmu rodu. Amen

2.deň - Streda

Herci: František, Otec, Biskup (Samo), Mama, Deáž, Gašpar (Juro Čery), študenti v rade (Janči, Ema, Matúš, Dano) Zapisovateľ (Marek)

Rekvizity: Strojček, zošit, Papiere, pero, mobil pre študentov, šachy, plachta

1. Výstup

Tonzura

Herci: František, Otec, Biskup

Rozprávač: Vymodlený syn František rástol a mocnel. Prvé roky rástol s dojkou, neskôr sa konečne mohla starať aj jeho mama. František ju mal radšej, lebo vždy vedela odpovedať na jeho otázky ohľadom náboženstva.

(František prichádza za otcom a zaklope)

Otec: Ďalej

František: (Vydá zvuk otvárajúcich sa dverí)

Otec: A, František, čo máš na srdci?

František: Otče chcel ja by som chcel byť kňazom.

Otec: (nervózne) "Vážne? Ale ty si ešte malý, aby si sa stal kňazom musíš dospieť...a veľa študovať, nie každý môže byť kňazom... a aj tak ešte porozmýšľaj, máš celý život pred sebou."

František: "Tak mi otče aspoň dovoľte dať si tonzuru."

Otec: To ti biskup ostrihá vlasy, aby všetci ľudia videli, že chceš nasledovať Boha?

František: , Ano, bude to ako znak pre Boha, že sa ho chystám nasledovať.

Otec: (rozpráva pre seba) Nie, však tonzúra ešte nič neznamena. Neskladáš tam žiadne sľuby. O a duchovenstvo. Oni budú úplne nadšení zo mňa. Môže to priniesť isté výhody. Žiaden panovník ešte nedal ostriháť svojho prvorodeného. Nuž dobre František, máš moje povolenie.

(František sedí na stoličke, vedľa neho biskup, zakryjú ich plachtou a František bude mať na hlave čiapku a zapne sa strojček na vlasy)

2. Výstup

Hra vs matika

Herci: František, Mama, Otec, Gašpar

Rozprávač: Po pár rokoch začal František štúdiá. Šľachtici si mohli dovoliť domáce štúdium, otec chcel, aby bol dobre pripravený na koľaj. Františkovi narástli vlasy, ale tonzuru si znova spraviť nedal. Otec bol proti, však prvorodený syn reprezentuje rodinu, tak musí dobre vyzerieť.

František (so zošitom, číta s francúzskym prízvukom): Takže Jean si kúpil 3 bagety a 4 syry. Prišiel na koči s 5 koňmi a povedal 3 krát Bonjour. Aká je hmotnosť slnka?

Jednoduché. $5 \cdot 4 \cdot 3$ je 60 a to....prirodzený logaritmus...derivácia vzniknutej funkcie

Gašpar: František pod sa so mnou hrať.

František: Neotravuj....parameter T nahradíme funkčnou hodnotou... Tam niekde bol zlatý rez! (Gašpar odíde), Áá Gašpar, teraz sa neviem sústrediť. No nič, nemal som byť na neho taký tvrdý. Príklad, nepríklad, robiť radosť milovaným je prednejšie.Vypočítam ho neskôr. Gašpar! Kde si?

Otec: František na slovíčko. Pôjdeš študovať na koľaj do Paríža do štátnej školy. Pán Deáž ťa bude sprevádzať.

František: Jasný otče, nech sa stane vaša vôľa otče. Mamíííí.

(František odíde, príde mama)

Mama: Požehnaný deň páni, pán de Bouazi myslím, že by bolo dobré keby išiel

František študovať k jezuitom do Paríža a nie na štátnu školu.

Otec: To je rodený diplomat, vie že teba neodmietnem, ale čo tým sleduje. Asi chce prežívať lepšie svoj duchovný život.

Mama: To chceme všetci. Nie?

Otec: Dobre, dobre. Hneď pošlem list jezuitom.

(František a Deáž sa pripravujú, dávajú si batohy, kordy, opasky, klobúky)

Gašpar: Dávajte si pozor na banditov na ceste. Škoda, že nemôžem ísť s vami. Ja by som im ukázal. Kung fu Panda. Vezmi Pane čo mám a použi ma pre svoj plán.

František: Téma tohto PT je sv. František Saleský Gašpar, ale možno nambudúce môžeš s nami ísť, keď si zapamätáš tému!

(Nasadnú do vozíka)

3. Výstup

Zápis

Herci: František, Pán Deáž, Študenti v rade, Zapisovateľ profesor

Na štýl Lord Norton.

Žiaci (komparz) stoja v rade a čakajú aby sa zapísali na predmety. Zapisovateľ je za stolom a má tam papiere

Rozprávač: Františka a pán Deáž prišli do Francúzska bez ťažkostí. Ubytovali sa, prezreli si mesto a Františka čakal zápis.

Deáž: Toto mi pripomína moje staré časy, keď som bol ja na zápise František.

František: A v čom je to také podobné, pane?

Deáž: Aj ja som musel čakať dlho v rade.

František: Tak čo keby sme zahrli šachy pane?

Deáž: Výborný nápad František. Aké figurky som mal naposledy František?

František: Biele pane, ale tesne pred koncom hry, keď som vám dával šach, ste sa rozhodli, že si ich vymeníme.

Deáž: A to ako František?

František: No ráčili ste sa obrátiť šachovnicu. Skvelý ťah pane.

Deáž: Takže dnes budem mať čiernych?

František: Skvelý postreh pane. No, môžem začať?

Deáž: A prečo František?

František: No mám bielych pane.

Deáž: František, ty posledné číslo slepého kúzelníka, hádam len nechceš ťahať prvý

František: Už nie pane.

Deáž: Začínam hrať František. Idem strelcov. Tuto. Aha.

František: Kráľ na D10. Beriem vám strelca pane.

Deáž: Okamžite ho daj naspäť František

František: Áno pane, radšej pôjdem pešiakom.

Deáž: Teraz idem vežou František. To čumiš čo.

František: A môj kráľ na D4. Šach pane.

Deáž: Moment, čo si to povedal.

František: Dal som vám šach pane.

Deáž: František okamžite si zober toho kráľa a choď strelcom. Kým ti pekne vravím.

František: Ale potom mi dáte mat pane

Deáž: František ty drevená súčasť kovového plotu, veď preto to hráme.

František: Aha, už rozumiem. Strelce na B2.

Deáž: František, ty sa to nikdy nenaučíš hrať.... mat. Zasa som vyhral, prehral si 300 frankov František. Aká je štatistika?

František: Je to 40. partia a zároveň vaše 40. víťazstvo za sebou pane. Dlhujem vám plat za 2 a pol roka

Deáž: Dorobíš si to po nociach František. Aha už sme na rade.

Zapisovateľ: Meno?

František: František de Sale a toto je môj dozorca pán Deáž.

Zapisovateľ: Aké predmety chcete študovať?

František: Právo, Šerm, Matematika a Fyzika

Deáž: František, ty pravdivý obraz Anglicka, zabudol si, že otec ťa chcel prihlásiť na spoločenskú etiku a tanec.

František: Ja som nezabudol, pane. No dobre zapíšte ma aj na spoločenskú etiku.

Deáž: "A tanec"

František: "A tanec"

Deáž: No vidíš, že to ide František.

3. Deň - Štvrtok

Herci: František, kňaz (Samo), 2 bratia (Juro, Matúš), Mama, otec, 3 šermiari (Janči, Marek, Dano)

Rekvizity: Kľakátko, vozík, Camembert, Bageta

1. Výstup

Rozhovor s Kňazom

Rozprávač: František sa pilne venuje štúdiu, no nezabúda ani na svoj duchovný život. Práve sa ide porozprávať so svojim duchovným otcom.

František: Pochválený buď Ježiš Kristus

Kňaz: Naveky Amen, František. Vitaj. Ako sa máš? Ako sa ti darí v škole?

František: Škola? V škole sa mi darí. Všetky predmety mi idú dobre. Ale hodiny tanca ma nebavia. Je to strata času, len sa tam vrtíme ako malé deti. Ale preto som neprišiel. Musím sa vám s niečim zveriť Otec František. Poslednú dobu mám veľký nepokoj v duši. . Neviem, či pôjdem do neba. Ide sa tam tesnou bránou a ja nič veľké nerobím.

Kňaz: František, ty robíš toho toľko. Plníš si všetky svoje povinnosti, ako aj svetské, tak aj duchovné. Pripravuješ sa svedomito do školy. Dokonca doučuješ ostatných študentov. Chodíš často na spoveď na prijímanie. Vari máš pocit, že nerobíš dost? Čo chceš ešte robiť?

František: Ale to všetko je nič, oproti tomu čo by som mohol robiť. Sv. apoštol Pavol cestoval po celom svete a toľkých ľudí obrátil na kresťanstvo. Ak mám pravdu povedať Otec František, aj ja chcem sa stať kňazom, aby som čím viac ľudí obrátil na kresťanskú vieru.

Kňaz: Kresťanstvo nie je o tom koľko ľudí obrátiš, ale je o láska k blížnemu a k Bohu ale aj k sebe samému. Aj to posledné je podstatné. Boh je láska a chce, aby všetci ľudia boli spasení. Odporúčať ti štúdium teológie, ak chceš vedieť viac. Pomôže ti to tvojmu nepokoju v duši. A ak ťa Boh skutočne povoláva ku kňazskému povolaniu, toto je dobrý začiatok.

František: Vďaka otče, veľmi ste mi pomohli. S Pánom Bohom.

Kňaz: "S pánom Bohom, František."

2. Výstup

Príchod domov.

Rozprávač: Kvôli nepokojom vo Francúzsku cestuje František domov. Doma nebol už veľmi dlho, tak sa veľmi teší na túto návštevu.

Brat 1: Wau, to je aké fáro.

Brati 2: To musí mať pohon 4*4 koní

František: Vy musíte byť moji bratia. Ako sa voláte?

Brat 1: Ja som Gerard, Gillbert, Paul de Sale

Brat 2: Ja som Louis, Philippe, Jean Pierre de Sale

Brat 1: Môžeš nás povозиť na svojom koči?

František: Najskôr sa Idem pozdraviť s mamou a otcom potom prídem. (odíde)

Brat 2: Mňa má určite radšej.

Brat 1 : Nie, nemá (začnú sa naháňať)

Mama: František, tak rada ťa vidím

František: "Aj ja Vás, mama"

Otec: Škoda že sa tvoje štúdium tak nečakane skončilo. Už som poslal list do Padovy v Taliansku, nech ťa tam príjmu na štúdiá práva. (pozrie sa na mamu) Ty sa nejako mračíš, nepáči sa ti to?

Mama: O nie, ja viem že z Františka bude dobrý kresťan. V Padove sa mu dostane dobrého vzdelania. Ešte tu ale chvíľu ostaň a oddýchni si.

František: Nech sa stane, Otče.

3. Výstup

Dohoda šermiarov

Rozprávač: Zatiaľ čo František a Deáž naberali nové sily, problémy sa pripravovali na druhej strane sveta. František začal viesť prísny život a tak sa pripravoval na kňazstvo.

Chlapec 1: Má k nám prísť nový študent, šľachtic František de Sale.

Chlapec 2: Ten František? Chodil som s ním chvíľu do školy vo Francúzsku. Je to mamičkin maznáčik. Žije tak striedmo ako sa len dá, vôbec si neužíva života. A ak náhodou nesedí za knihami, tak sedí v kostole.

Chlapec 1: Z neho by sme mohli ľahko vystreliť. Bude to ľahká obeť.

Chlapec 2. Dobre budeme ho pozorovať a počkáme na správnu príležitosť. Súhlasiš Jeane?

Chlapec 3: (prebudí sa) wi, wi, deja vu

4. Deň - Piatok

Herci: 2 Spolužiaci (Ema, Matúš), František, 3 šermiari (Janči, Marek, Dano), režisér (Samo)

Rekvizity: 4 Chablee (šable), bufky na tvár (presvitajúce), Baretka pre režiséra

1. Výstup

Ruhanie Bohu

(Traja spolužiaci sa bavia a František sedí vedľa a číta si knihu)

Rozprávač: František nastúpil na novú školu v Padove v Taliansku, ako si želal jeho Otec. Zvykať si na nové prostredie je ťažké. Uvidíme ako sa s tým popasuje František.

Žiak 1: Jean Pierre už máš hotový ten projekt. Potrebujem sa trochu inšpirovať.

Žiak 2: Áno mám už len doladím pár chybičiek krásy a bude to.

Šermiar 1: Ten projekt je najväčšia blbosť na svete. Úplná strata času. Načo Boh stvoril túto školu a taký ťažký a nezmyselný život

(František sa nahnevane postaví, v strede cesty sa upokojí)

František: Čo ti Boh spravil alebo nespravil, že sa takto ruhaš?

Žiak 3: Ja... vlastne ... neviem... Prepáč František, ja som to tak nemyslel.

František: Ospravedlň sa hlavne aj Bohu vo svätej spovedi. Bude ti lepšie. (odíde)

Žiak 3: Však ešte uvidíme či ťa tá spoveď zachráni, ty svätec. Páni myslím, že

Františka treba ...doučiť. Keď má tak rád školu a Štúdium, určite nebude proti keď mu trochu "pomôžeme" s hodinami Šermu.

Šermiar 1 : Ved' on ani nevie ako sa drží kort. (smiech)

2. Výstup

Šerm

Šermiari nechcú byť spoznaní, maskujú sa, pri rozprávaní si držia nos, majú penové meče

Rozprávač: A nastal večer. Františka odchádzal z kostola sv. Magdalény po večernej modlitbe domov.

Šermiar 1: Si si istý, že išiel tadiaľto?

Šermiar 2: Vsadím na to všetky moje francúzske zemiaky.

Šermiar 3: Aha, už ide.

Šermiar 1: Au revoir moussie de Sale, ktoré krčmy ste už stihli prevetrať tento večer? (František sa na nich vyrúti ale ukludní sa)

František: Bonjour priatelia, nestojím o žiadne problémy. Len ma nechajte prejsť domov.

Šermiar 2: Čuchni si smrdi cintorínom

(Vrhnú sa na Františka a dobijú ho)

Režisér: Nein, nein. Však František mal poraziť vás a nie vy jeho. Banda tupých hercov, ani správny scenár si nevedia prečítať. Amatéri, s kým to tu ja pracujem. Za minimálnu mzdu, sa na to môžem vykašľať, dávam výpoveď, hneď zajtra ju má šéf na stole. Sakra práca, 25 rokov tu robím a nič sa nezmenilo. (Ako nadáva, tak ide za javisko.)

Šermiar 3: Avšak spravíme to one time next time.

Režisér: Ono je to live, Géniovia. (ide späť)

Šermiar 3: Live? Oh no.

Režisér: Skusim to nejako zachrániť, keďže som jediný na koho sa tu dá spoľahnúť... (upraví si vlasy a zakašle) Toto by sa stalo keby František bol lenivý. Keďže František jedol veľa zeleniny, veľa sa modlil a učil, tak ich všetkých porazil. (Na hercov) Znova!

(Dajú späť do pozície)

Šermiar 2: Čuchni si smrdí cintorínom.

(František odpáli cord z ruky dvom študentom a zdrhnú)

Šermiar 3: Uteč!! Francúzska obrana, francúzska obrana!!

šermiar 2: Proti tomu sa hrá král na D10...

3. Výstup

Debriefing

Šermiar 1: Však si vravel, že nie je dobrý šermiar.

Šermiar 2: Vo Francúzsku ešte nebol. Kto by Čakal že chalan čo sa učí a modlí 24/7 sa bude vedieť Šermovať?

Šermiar 3: Ešte sme aj konci zabudli meniť hlasy. Ak pôjde za rektorom bude problém.

Šermiar 1: Čo teraz?

Šermiar 3: Musíme sa mu ísť ospravedlniť.

Šermiar 1: Nie, on by nežaloval predsa. Je tak?

Šermiar 3: Chceš to riskovať? Ak sa to dozvie rektor, môže nás vyhodiť, ako by si to vysvetlil doma?

Šermiar 2: Myšlienka, že by som vypadol z tejto ohavnej školy je lákavá, ale máš pravdu. Doma by bolo peklo, tatko by ma nechal minimálne rok kopať hnoj.

Šermiar 1: Tak sa mu teda pôjdeme ospravedlniť.

Šermiar 3: Wi, wi deja vu.

5. Deň - Pondelok

Herci: Deáž, František, Námorník (Marek), Šľachtička (Alicka), Hotelier (Matúš)

Rekvizity: Kniha, Peneži, Čln, Námornícke tričko,

1. Výstup

Dovolenka na Slovensku

Rozprávač: František práve skončil právnické štúdia v Padove a čaka na ďalšie pokyny od svojho otca.

Deáž: Je to nuda, takto čakať František, keby aspoň prišlo zemetrasenie, aby som sa mal na čo dívať

František: Zemetrasenie neprišlo, ale zato prišiel list od môjho otca.

Deáz: Od nášho Františka staršieho?

František: Áno... iného zatiaľ nemám.

Deáz: Tak to prečítaj František, som zvedavý čo od nás chce

František: Ako rozkážete pane... Pane! Myslím, že došlo k najhoršiemu. Otec chce, aby sme išli na Slovensko.

Deáz: Na Slovensko? A to je čo? Nový klub?

František: Ale nie pane, to je taký... nový štátik. Pri Viedni doľava.

Deáz: A tam už nie je Uhorsko?

František: Nie pane teraz je to Slovensko a niekde tam žijú aj naozajní Slováci.

Deáz: A načo tam máme vlastne ísť František.

František: Nedávno tam podali demisiu všetci politici a prídu noví pane. Otec chce, aby sme im išli zablahoželať.

Deáz: Komu? Tým starým?

František: Ale nie pane tým novým. Ale vlastne tí noví a starí sú tí istí ľudia.... Otec vám ďalej píše, aby ste sa slušne obliekli pane.

Deáz: František ty ukrajinská hra bez ovládania prečo mi to píše?

František: No neviem pane. Možno sa mu nepáčilo, že ste na posledný ples prišli v tričku a kraťasoch pane.

Deáz: No a? Veď bolo teplo. Čo keby sme obliekli po slovensky, nech si ich tam hneď získame.

František: Ak dovoľíte donesiem encyklopédiu. Tam by to malo byť.

Deáz: Dúfam že sú tam nejaké obrázky, vieš ako nerád sa pozerám na písmenká

František: Tu je to všetko o Slovákoch vydaná v roku 1490 v Prahe. Hneď na prvej strane je fotografia

Deáz: To je kto?

František: To je nejaký Slovák pane, tu píšú že Jánošík. Zbojník, alebo čo.

Deáz: To sú všetci Slováci takí vykrivení?

František: Tu píšú, že ho zavesili na hák

Deáz: Takže on je na háku? Haha Zaujímavý šport. A čo to má na sebe

František: Tu píšú, že najrozšírenejší odev na Slovensku je kroj

Deáz: A v tej ruke to čo drží?

František: To je valaška pane s tým zabíjajú ovce a medvedov a potom si z nich spravia kroj.

Deáz: František, hádam si nemyslíš, že teraz pôjdem zabíjať medvede, aby som sa mohol obliecť

František: Nie pane, môžeme zabiť ovcu alebo koňa

Deáz: František a prečo je ten kroj taký krátky,

František. Tu píšú, že to vzor Detvanec pane, takzvaný holý pupok

Deáz: Holý pupok... To by nemuselo byť zlé, do rána mi taký urobíš. A nezabudni na moje bodkované podkolenky, mám ich rád.

František: Ako rozkážete pane.

2. Výstup

Lod'

(Námorník stojí na pódiu. Vedľa neho je nafukovací čln)

Rozprávač: František a pán Deáž sa zbalili na cestu a idú do prístavu.

Deáž: František, ako sa dostaneme do toho Uhorska?

František: No pane loďou je to najrýchlejšie.

Deáž: Výborne tam sa zrovna jedna nachádza. Mal by si ísť objednať.

František: S radosťou pane, ale vy máte peniaze na našu cestu.

Deáž: Je v tom nejaký problém František?

František: Vlastne ani nie. Prosím vás, vedeli by ste nás zobrať po Dunaji do Bratislavy?

Námorník: Hmm, vedel, vedel. Ale je tu menší problém. Budete musieť zostať celú cestu v podpalubí, ale dám vám za to zľavu.

František: (pozrie sa na Deáža)

Deáž: No dobre, dobre... (Zaplatí mu a dajú si čln na hlavu)

(príde šľachtička)

Šľachtička: Je už loď pripravená?

Námorník: Áno, madam. Sme pripravený vyraziť.

(Vtom výde František)

František: Prepáčte nemáte tu nejaký vankúš? Podlaha je veľmi tvrdá a cesta bude dlhá.

Šľachtička: Toto čo má byť? Ja som si objednala loď celú pre seba. Ako to, že sú tu iní cestujúci?

Námorník: Viete... to je len nešťastná náhoda, ja vám to vysvetlím.

František: Veď my budeme celý čas v podpalubí, celú cestu nás nevidia.

Šľachtičná: No to teda nie. Ja som si objednala CELÚ loď. CELÚ. Nestrpím tu žiadnych čiernych pasažierov.

František: Dobre teda. V poriadku. . My hneď odídeme

(príde Deáž)

František: Táto pani si objednala loď pred nami pane.

Deáž: No jasné chcem vidieť bločik. My sme tu boli skorej

Šľachtička: Ja som zaplatila skorej.

Námorník: (mavne rukou, nasadí si slnečné okuliare a sadne do lode): To bude nadhlo.

Deáž: František drž ma, inak ju zabijem.

František: ...?

Deáž: Povedal som drž ma!

(František ho chytí a Deáž sa snaží veľmi ale je neobratný)

František: Pane zoženieme si inú loď.

Deáž: Máte šťastie, že môj pán vás zachránil. Užite si vašu nerušenú cestu.

Šľachtička: Dovidenia.

(Nasadnú na loď a spadnú z pódia)

Deáž: František, tá loď sa potopila?

František: No klesá ku dnu celkom rýchlo

Deáž: František, ja som ťa nepýtal či klesá ku dnu ale či sa potopila?

František: Už rozumiem pane, v tom prípade sa potopila.

3. Výstup

Hotel

Deáž: Tentokrát idem ja prenajať izbu František. Minule keď siniečo vybavoval, moc ti to nevyšlo.

František: Ako poviete pane.

Deáž: Hello. Potrebovali by sme izbu pre jedného.

Hotelier: Tento pán nie je s vami. Nechceli by ste izbu pre dvoch?

Deáž: On bude spať na zemi.

Hotelier: Ako rozkážete pane. Tadiaľto prosím. (Ukáže im izbu zavržga ústami)

Hotelier: Nech sa páči. (ukáže prstami, že chce peniaze, Deáž mu podá ruku)

Deáž: Ďakujeme dobrý muž.

(začnú sa vybaľovať)

Hotelier: Prepáčte že vás vyrušujem, ale príde k nám nečakaná návšteva.

Potrebujem, aby ste uvoľnili túto miestnosť hlavnému hygienikovi.

Deáž: Prosím?

Hoteliér: ...Potrebujem uvoľniť túto izbu, páni. JE mi to strašne ľúto ale...

Deáž: No to neprichádza do úvahy! My sme už takmer vybalený a vy nám poviete, že máme odísť. Choďte pekne povedať tomu vášmu hygienikovi, nech si ide nájsť iný hotel. Drž ma František

František: Nechajte to tak, pôjdeme inam. Nohy nám dobre slúžia.

Deáž: Nemôžete sa takto zo všetkého vyvliekať František. Musíte sa naučiť byť trochu svojprávnejší. Nemôžete zakaždým ustúpiť, takto v živote neobstojíte.

Hotelier: No sme dvaja proti jednému, tak by mohli predsa len odísť

Deáž: Fajn. Dobre. V poriadku. V úplnom poriadku. dúfam, že si to tu ten váš "hlavný hygienik" užije.

František: Môžem teraz objednávať hotel ja pane, nechcel by som spať na zemi

Deáž: No neviem minule keď si to vybavoval tak to dobre nedopadlo.

6. Deň - Utorok

Herci: František, brat Juraj (Matúš), Golua, Mama, Otec, Františka (Ema), Otec 2 (Janči)

Rekvizity: Vozík

1. Výstup

Príchod domov

(František príde na koči, príde ho privítať Juraj, malý bratček)

František: Konečne doma. Ty musíš môj najmladší brat. Ako sa voláš?

Juraj: Juraj de Sale,

František: Mohol by si prosím zavolať maminku?

Juraj: Ahm

(Golua (Františkov bratranec) podopiera mamu, lebo je slepá)

František: Mami

Mama: František si to ty? Nestaraj sa prosím o moju slepotu. Pán Boh vie čo robí a chce pre nás to najlepšie. Ukáž sa mi (začne ho chytať od hlavy po päty) Áno si to ty.

František: Prepáč, že som nebol na vysviacke Golua ale škola ma nepustila.

Golua: Nič si z toho nerob.

František: Keď vás tu mám obidvoch. Chcel som aj ja stať kňazom, ale otec chce aby som pokračoval v našom rode. No myslím, že Pán ma volá inde.

Mama: Otec ešte nie je pripravený. Musíme počkať na vhodnú príležitosť.

Golua: Skúsím sa poradiť s ostatnými kňazmi. V našej diecéze budú rekolekcie. Zatiaľ musíš vydržať.

František: Obávam, že otec určite niečo plánuje a nenechá ma len tak nepokoji po štúdiách. No nech sa stane Božia vôľa.

Otec: František na slovíčko.

František: Áno otče, rád vás vidím.

Otec: Aj ja teba. Zajtra pôjdeme na jednu návštevu k jednému zámožnému a bohatému šľachticovi. Má veľmi peknú dcéru, trošku mladšiu od teba. Pekne sa obleč, nie ako pán Deáž vlani na plese.

František: Nech sa stane tatínku.

Otec: Už som ti hovoril, že má peknú dcéru?

František: Áno spomínal si to

Otec: Dobre, dobre. Tak zajtra. (Mädli si rukami)

2. Výstup

Pytačky

(František s otcom príde na vozíku)

Otec: Pochválený buď Ježiš Kristus

Šľachtic: Naveky amen pán Buazi. Dovoľte mi predstaviť moju dcéru. Tto je Františka. Myslím, že mladích tu necháme samých, nech sa trochu spoznajú. Smiem vás zatiaľ pozvať na prehliadku paláca?

(Odídu otcovia František a Františka si sadnú oproti sebe)

(V scénach bude veľa ticha, akoby sa nemal o čom rozprávať, herci nech používajú veľa gestiky (vyloženie si nohy, uprava vlasov, zívnutie)

František: Ako sa máte?

Františka: Dobre A vy?

František: Celkom to ujde....

(Ticho)

Františka: Počula som, že ste boli na štúdiách v Paríži. Je to pravda?

František: Áno

(Ticho)

Františka: Aj na štúdiách v Taliansku?

František: Ahm (a kývne hlavou)

(Ticho)

Františka: Ako by ste opísali Taliansko, tam som ešte nebola?

František: Pekný štát

(Ticho)

Františka: A videli ste aj Eiffelovku?

František: Tá ešte nie je postavená.

Šľachtic: No a už sme späť v tejto miestnosti.

Otec: Verím, že ste dobre porozprávali, no už musíme ísť.

František (Ukloní sa): Dovidenia

Františka: Dovidenia (nastaví ruku na pobožkanie)

František: (Najprv sa bojí, pozrie na divákov a potom ju rýchlo pobožká a nasadajú do koča)

Otec: Z výrazu tej slečny, viem vyčítať, že bol veľmi chladný František. Ale chápem ťa chceš si to ešte rozmyslieť. Neboj sa máme už dohodnuté druhé stretnutie.

3. Výstup

Pytačky number two

(František a otec znova prídu na koči, čaká ich tam Františka o jej otec (šľachtic))

Otec: Pochválený buď Ježiš Kristus

Šľachtic: Naveky amen pán Buazi. Podďte ďalej. Už som sa vás nevedel dočkať.

Rozmýšľam nad jedným právnym problémom a viem že, vy ste v tejto brandži veľký odborník.

František: Právny problém? Ja som vyštudoval právo. V čom spočíva?

(František pristúpi k šľachticovi a akože sa rozprávajú)

Otec: Ako sa máte?

Františka: Dobre a vy?

Otec: Celkom to ujde.

(Ticho, nahnevane sa pozerá na Františka a ukazuje mu aby sem prišiel)

Františka: Počula, že ste boli na štúdiách v Paríži. Je to pravda?

Otec: Ahm

(Otec to robí ešte zúrivejšie)

Františka: Aj na štúdiách v Taliansku?

Otec: Ahm

Františka: A Eiffelovka?

Otec: Ešte nie je postavená

Šľachtic: No, pekne, tak som sa na to ešte nepozeral.

Otec: Ospravedlňte nás so synom už budeme musieť ísť domov.

Šľachtic: Ten čas, ale letí. Verím, že sa čoskoro uvidíme.

(František rýchlo pobožká ruku, a odíde s otcom do koča)

Otec: Tentoraz si bol ešte chladnejší ako minule. Divím sa, že to dievča nedostalo horúčku. Nielenže si jej nevenoval pozornosť, ale namiesto nej si sa rozprával s jej otcom! FERRO!

7. Deň - Streda

Herci: Biskup (Samo) , 3 kňazov (Marek, Janči, Dano), Golua, Vikár (Matúš), František

Rekvizity: Iphone vankúš, list, tabuľa, fixy

1. Výstup

Biskup: Ďakujem za vašu hojnú účasť. Mám ešte jednu smútočnú správu. Zomrel nám probošt Alojz. Pohreb bude mať v piatok v katedrále. Čas sa ešte upresní. Ale hľadáme za neho náhradu. Potrebujeme nového probošta v Annecy.

Kňaz 1: Čo tak môj príbuzný kňaz? Volá sa Michal pane

Biskup: Hmm, tak teda Michael... ako Jackson... poznám.

Golua: Môžem navrhnúť môjho bratranca Františka? Nie je ešte kňazom, ale má teologické vzdelanie a vôľu stať sa ním.

Biskup: Myslím že František je dôstojnejšie meno pre probošta ako Michael Jackson.

Golua: Skvelý postreh pane.

Biskup: Skús ho zatiaľ osloviť a ja pošlem list do Ríma. Tu je list s pečatou pre neho.

2. Výstup

Golua: František, František (zadychčaný a nadšený). Mám tu pre teba list od biskupa. Vybavil som ti miesto prešbota...prešporta....pre...PRO...no to je jedno. Máš teraz zbraň proti otcovi.

František: Golua to je úžasné. Ako sa ti ale ja som chcel byť kňazom a nie vodič Presporáčika v Starom meste.

Golua: Nie Presporáčik ale... pro...bo...št, probošt..

František: Aha, to je ešte viac ako úžasné. Golua ako sa ti poďakujem?

Golua: Pohár čistej vody postačí (František odbehne a podá mu ho)

František: Idem hneď za otcom.

(Vydá zvuk otvárajúcich sa dverí)

František: Tatínku mám tu pre vás list.

Otec: Nejaká reklama.

František: Niečo lepšie

Otec: Zľavový kupón? (nadšene)

František: Ešte lepšie. Čítajte.

(Začne čítať potichu list)

Otec: Ty chceš šoférovať vláčik?

František: Nie probošt je cirkevný hodnostár.

Otec: Aha, takže sa musíš stať kňazom?

František: Áno tatínku

Otec: Takže kariéra právnicka s pani Františkou nepripadá do úvahy?

František: Ja som už od malička chcel byť kňazom, spomínate na tonzúru.

Otec: Dobre, potrebujem byť chvíľu sám (František odíde, začne premeriaviť dlhé kroky po koberci) Ja mu tam platím štúdia v Taliansku v Paríži. Hľadáť dobrú nevestu a on to aj tak zahodí. (Sadne na stoličku smutný, premýšľa) Kto je najstarší po Františkovi? Predsa Jean de Sale on rozmýšľa nad diplomatickou kariérou. Snáď ma on nesklame. Ale čo si všetci pomyslia, keď uvidia prvorodeného syna, ktorý sa stal kňazom? (Ticho, odíde)

3. Výstup

Vikár: Pane volá vám panovník Karol Emanuel (vytiahne veľký Iphone vankúš)

Biskup: Uh (utrie si pot z čela), daj ho sem (zoberie si ho)

Biskup: Naveky amen... Prečo nie sú misionári v Chable?... Kalvíni ich vyhnali...

Poslať ďalších, inak nebudú dotácie?... Pán panovník, kto by sa dal na takú samovražednú misiu?...Na to mám prísť ja? Aha... Dovidenia.

Biskup: Zvolaj kňazskú radu.

Vikár: Už máme aj na to aplikáciu. Volá sa: Farári sem (Povie to s francúzskym prízvukom a ukáže prstami) Zapínam ju.

(Kňazi prídu)

Vikár: Máme tu aj dramatický mód. (ukáže prstami s francúzskym prízvukom)

(Kňazi odídu)

Vikár: Zapínam ho.

(Kňazi budú skákať na pódium)

Biskup: Víтам vás, máme akútny problém. Idem vám ukázať našu taktiku

(Zoberie tabuľu tak aby na ňu kňazi nevideli, ale len diváci, kňazi sa môžu nahýbať)

Biskup: Toto je Chable (nakreslí hrad a do neho nápis CHA BLÉEE) Toto sme my (veľa guľičiek). Išli sme tam (Šípka do hradu) a všetkých nás takmer pozabíjali a vyhnali (krížiky na guľičky). Teraz nová taktika (Nový papier). Toto je Chable (hrad a CHA BLEEE). Toto sme my, ale už len jeden alebo dvaja (dve guľičky). Pôjdeme do hradu (šípka do hradu) . A dúfame, že režisér vyberie správny scénar.(Vráti sa späť na miesto)

Biskup: Tak kto by sa to podujal?

Kňaz 1: Ty si tam niečo videl?

Kňaz 2: Nie

František: Ja by som išiel

Biskup: Pán Boh existuje

Golua: Ja pôjdem s mojím bratrancom tiež.

Biskup: Dvaja!!! (Začne im nohy bozkávať)

Biskup: Šťastnejší už nemôžem byť.

8. Deň - Štvrtok

Herci: Golua, František, Mama, Otec, veliteľ (Marek), 4 kalvínov(Matúš, Ema, Samo, Alicka) , Slavo (Slavo), 2 pytlíci (Janči, Dano) , Samaritán (Samo)

Rekvizity: Košík, Oblečenie pre Slava, list, puška, rebrík,

1. Výstup

(Na scéne je Golua, František, Mama a otec)

František: Zajtra skoro ráno odchádzame do Chable.

Golua: Nerobte si starosti. My to už nejako zvládneme.

Otec: František, naozaj na tom trváš? Nevieš predsa čo sa stalo predošlým misionárom? Nemáš ani štipku rozumu?

František: Otče, niekto tam ísť musí. Pre mňa je to česť slúžiť pánovi takýmto spôsobom.

Otec: Nebudem ťa v tomto podporovať František! Je to úplná samovražda. Nedám vám ani kone a jedlo len na jeden deň. Apoštoli tiež takto putovali.

Mama: Podstúpiť smrť na evanjelizáciu mesta je veľká obeta. No rada by som vás videla nažive. Príďte si sem niekedy oddýchnuť.

František: Otče dáte nám požehnanie na cestu?

Otec: Ani náhodou chlapče, toto bláznovstvo ti nemôžem požehnať.

Golua: No tak dúfajme, že to aspoň Boh požehná.

(odídu a vrátia sa bez otca)

František: Tak mami, drž sa tu, dávaj pozor na otca.

Mama: Nech žehná Pán, doniesla vám ešte nejaké jedlo z kuchyne . (košík)

Nehnevajte sa na otca. Jeho to prejde po chvíli. Musí to len spracovať.

(Objatie a odchod)

2. Výstup

(Veliteľ katolíckej pevnosti čaká na Františka)

Veliteľ: Už by tu mal byť. Á tu ste otec František. Pripravil som pre vás jednotku vojakov. Zabezpečia okolie, aby sa vám nič nestalo.

František: To nebude potreba. Boh je náš ochranca.

(Golua sa prekvapene pozrie na Františka a prikývne)

Veliteľ: Ste si istý? Je to veľmi odvážne rozhodnutie, stali sa tu rôzne nešťastia.

František: Áno sme si viac než istý.

Veliteľ: Ako myslíte. Pazstor Slavomír o chvíľu končí kázanie a bude váš čas. Omšu tam ale slúžiť nemôžete. Nemajú tam posvätený oltár.

František: Ďakujeme za informácie. My už pôjdeme.

(Vstúpia do kostola)

Slavo: No tu sú tí papeženci. Opováži tu niekto z kalvínov ostať na jeho kázanie.

(Kalvíni odídu a prídu traja katolíci)

František: Keď som mal prvý svätú omšu, tak len ľudí z mojej rodiny bolo viacej ako v tomto kostole. Idem sa poobzerať po meste. To kázanie ti zverujem.

Golua: Potom ťa dobehnem.

3. Výstup

(František chodí z pravej strany na ľavú a chodia ľudia okolo)

Dieťa 1: Papeženec!

Dieťa 2 s mamou: Dobrý deň papeženec

Mama: Nezdav ho!

František: Pekný deň aj tebe!

Otec a mama 2 (odvracajú oči)

Golua: Tak už som tu. Čo si zistil?

František: Deti si ma tu celkom obľúbili.

Golua: Tak treba niekde začať.

(Prídu 3 pytlíci s puškou)

Pytliak 1: Aha, to sú oni!

Pytliak 2: Obetný baránkovia, oni sa stále unúvajú posielat' ďalších papežencov do Chablé.

František: Dobrý deň páni polovníci.

Pytliak 1: Okamžite zmiznite zo Chable, inak vás zastrelíme!

(Golua je vystrašený, schová sa za Františka)

František: Uf, hádam len nepytliáčite, ale nebojte sa. My nikomu nepovieme.

František: Pozri sa Golua on má na sebe holý pupok, vzor Detvanec.

(Golua sa nahne) Golua: Máte pravdu pane.

Pytliak 3: No je mi trochu úzka, no a?

František: Ak sa nenahneváte, my už musíme ísť domov, už sa zvečerieva. Tešilo nás. A o tom pytliačení nikomu nepovieme. (František sa k nim približuje, oni vystrelia no netrafia)

Pytliak 3: To je čarodej.

Pytliak 1: To nie je možné!

Pytliak 2: To je sám diabol! Utekajte! (Utečú)

Golua: Pán František, to váš anjel strážny, to on mu musel odstrčiť pušku.

František: Podľa mňa len zakopol, ale tvoj nápad sa mi viac páči.

(Zvuk vlka)

František: Vlci, rýchlo na strom. (vylezú na rebrík)

(Príde herec na ktorom bude šedá látka a kožušina, troška sa tam poplazi okolo rebríka)

(Príde Samartían)

Samaritán: Ty banda prašivá (kopne vlka a odíde) Podťte dole!

František: Ďakujeme za záchranu.

Samaritán: Niet za čo. Už je noc a vlci sa tu ešte potulujú. Čo robíte tak neskoro v lese?

František: Mali sme vášnivú debatu s troma sympatickými pánmi.

Samaritán: Hádám nemyslíte pytliacke trio. Tvrdí chlapi, s nimi by som sa nezahrával. Každopádne, bolo by najlepšie, keby ste dnes prespali u nás.

Golua: Ale to vám nemôžeme spraviť. Však všetci by o vás hovorili, že ste ubytovali katolíkov.

Samaritán: Predsa sa samaritán pýtal zbitého na ceste, aké má vierovyznanie?

Františka: Veľká vďaka

4. Výstup

Rozprávač: František s Goluom sa už stihli vrátiť do hradu, kde bývali. Prešiel už tri mesiace na ich kázanie chodili pravidelne len 5 ľudí

Veliteľ hradu: Otče došiel vám list.

František: Ďakujem. (Otvorí ho)

Golua: No, čo sa tam píše.

František: Pasztor Slavomír nás pozýva na náboženskú diskusiu. Poslal listy desiatim slávnym kazateľom v okolí.

Golua: Pôjdeme tam? Môže to byť pasca!

František: Musíme ísť tam. Ak tam neprídeme, tak si pomyslia, že to s našou vierou nemyslíme vážne a nič nevieme. Presne to chcú dokázať. Ale mi sa nedáme.

Golua: Proti 10 kazateľom?

František: No my máme Ducha svätého. A v Biblii je plno príbehov, kde Izrael porazil väčšie vojsko.

(Odídu a pripravia sa stoličky, ľudí stojí na kraji a čaká, Pastor Slavomír čaká na jednej stoličke)

(Príde František a Golua)

Slavo: No vitajte, vaše miesta sú tu. Naši kazatelia trošku meškajú. Však chápete zápchy.

František: Nebojte sa, počkáme na nich.

(Príde niekto z ľudu a pošušká niečo Slavovi a dá mu list)

Slavo: No, tak to vyzerá, že panovník zakázal dišputu, aby tu nedošlo k bitke a hádkám.

František: Prosím vás, panovník nemôže zakázať dišputu. Však vie, že sme kresťania a nebudeme sa tu biť do krvi.

Slavo: Pardón, musím si odskočiť. Ospravedlňte ma (utečie so sály)
(Ticho)

Muži môžu byť medzi deťmi.

Muž: Ja vám poviem čo sa stalo. Naši kazatelia sú srabi a boja sa ich.

Muž 2: Áno tí dvaja papeženci ich strčia do kapsy.

Žena: Nech žijú papeženci.

(Začnú im tliekať)

František: Ďakujeme vám za dôveru. Musíme tu niečo spraviť, aby sa zmenilo toto kalvínske zmýšľanie, ktoré tu oni zasiali. A mám nápad spravíme eucharistickú procesiu celým Chable. Napíš biskupovi, že budeme potrebovať veľa farárov.
(Začnú tliekať a odídu)

9. Deň - Piatok

Herci: František, Golua, Vikár (Matúš) , Deáž, Mama, Otec, Dav (všetci ostatní herci)

Rekvizity: 2 kľučadlá, Monštrancia, Biblia, Zvonček, Posteľ

1. Výstup

(Niektorí ľudia sa spovedajú, ostatní sú v dave. Dav prejde z jedného konca pódia na druhý a František potom položí Eucharistiu na stôl. Celý čas zvoní zvon)

František: (začne čítať z Biblie Jn 6,48 -55) Amen. Ďakujem za vašu účasť. Verím, že vám prinesie požehnanie do vašich dní. Požehnaný zvyšok dňa.

Golua: Biskup vám odkazuje, že máte ísť domov, má pre vás urgentný odkaz.

František: Dobre Golua, zajtra sa vydám na cestu domov.

2. Výstup

Vikár: Kňazi sa postupne vracajú do Chable. Vďaka vám môžeme znovu otvoriť všetky kostoly.

František: No, nebol som to len ja ale aj môj bratranec Golua. Ale áno je to veľká milosť Božia. Myslím, že už je čas, aby som išiel na nejakú dedinskú faru. Chcel by som napísať knihu.

Vikár: Práve preto som tu. S biskupom sme sa bavili o vašom novom pôsobisku. Chce aby ste stal jeho nástupcom.

František: Ja? To nikdy, však v Annecy je toľko pracovitých kňazov. Prečo práve ja?

Vikár: Lebo biskup chce toho najlepšieho. Je to jeho povinnosť vybrať niekoho súceho.

František: No tak ak si to biskup praje. Tak to prijímam.

Vikár: (Celý bez seba, vyskočí a uteká hneď za biskupom)

3. Výstup

Pán Deáž: František, ako dlho sme sa nevideli.

František: Pán Deáž, vy ste vôbec nezmenili.

Deáz: No teraz nedávno som mal kňazskú vysviacku, tak to je nové.
František: Gratulujem pane, ja práve idem s biskupskej vysviacky.
Deáz: Ale nehovor František a kto bol svätený?
František: No predsa ja pane.
Deáz: Nemachruj tu a povedz pravdu František, kým ti pekne hovorím.
František: V skutočnosti som to bol ja.
Deáz: No tak keď mi to nepovieš, tak mi aspoň povedz či je vonku teplo?
František: Svetí tam slnko pane.
Deáz: Skúsime to znova František. Je vonku teplo?
František: To slnko tam ešte stále svieti pane
Deáz: František, ja sa ťa nepýtam či tam svieti slnko, ale či je tam teplo
František: Nevieť pane teplomer je na balkóne.
Deáz: Žeby som sa tam išiel pozrieť František
František: No ak vám chce pane
Deáz: František, švihaj na ten balkón
František: Ako rozkážete pane
Deáz: Tak čo František je vonku teplo?
František: Nie pane teplo nie je
Deáz: A slnko svieti?
František: Áno pane zatiaľ svieti
Deáz: František, ty priamy účastník dostihov, už si niekedy videl svietiť slnko bez toho aby bolo teplo
František: Prepáčte pane musím povedať, že áno... Cestou som pozrel aj poštu toto je pre vás .
Deáz: Čo sa tam píše?
František: Nejaká ponuka pane. Firma Hegedish a syn vám ponúkajú nezamrzajúce kvety, ktoré kvitnú až do zamrznutia.
Deáz: Načo by mi boli. Tie nech si kúpi Lord Fajfrkel do Disneylandu.
František: Juj a ešte vám tu ponúkajú akúsi kojeneckú vodu pane.
Deáz: Kojeneckú vodu? A pre koho?
František: No najskôr pre kojencov pane. To sú takí malí holohlaví ľudia, čo nejedia mäso pane.
Deáz: Nevšimol som si že tu máme aj takých František
František: No nemáme pane, v tom prípade je môžeme použiť ako preháňadlo pre dobytok.
Deáz: Preháňadlo? Ty myslíš František, že naše sliepky sa pomaly pohybujú?
František: Prepáčte pane ale sliepky nie sú dobytok.
Deáz: František, hádam ma nechceš poučovať
František: Prepáčte pane nechal som sa uniesť
Deáz: Veď preto František. Môžeš čítať ďalej.
František: No je tu akýsi list zo Slovenska pane.
Deáz: Zo Slovenska? Ukáž to František
František: Prosím pane
Deáz: AHA, kráľovná Alžbeta
František: Prepáčte pane to poštová známka. Píšu vám z úradu vlády. Ďakujú vám za skvelú reprezentáciu vášho veličenstva pane.
Deáz: Slovensko, rozkošná krajina. A tí ľudia akí boli milí.

František: Áno pane veľmi sa vám tam páčilo, len škoda, že ste si tam nikoho nevedli zapamätať.

Deáž: Ja za to nemôžem František, veď tí ministri sa tam striedali tak rýchlo. Keď som mal pracovný obed s premiérom, tak som si myslel, že na druhý chod príde niekto iný. Škoda, že tam nikto nevedel po francúzsky František, mohla to byť s nimi sranda. Vyzerali tak zábavne. Haha

František: Už sa teším, kedy sa tam znovu spolu vrátíme. Ale ospravedlňte ma, idem za mojimi rodičmi.

Deáž: Zbohom František

(Deáž odíde a František odídu, na scénu príde mama a otec, ktorý bude na posteli)

František: Otče je vám dobre?

Otec: Ale áno len podľa rady doktora musím ležať. František chcel som ti ospravedlniť za moje správanie. Za to že som ti nedal požehnanie, za to že som ťa nútil ísť za mojím snom a nie za svojim. Ja som si až potom uvedomil, že ty vlastne odvážnejší ako všetci moji predkovia. Oni chodili so zbraňou v ruke proti svojim nepriateľom, ale ty išiel za nimi len prázdny rukami a to chce ešte viac odvahy.

Mama: Od prvého okamihu tvojho života som ťa zasvätila Bohu a on skutočne požehnal tvoje diela. Teraz ešte dostaneš aj požehnanie od svojho otca tu na zemi. Pristúp bližšie.

Otec: Nech ťa žehná Pán a nech je milostivý k tebe. Amen.